

PRZECHODZEN (3) *sb m*

przechodzeń (1), [**przechodzień**], *przechodzeń a. przechodzień* (2).

Oba e oraz o jasne.

sg N przechodzeń (1). *pl N przechodniowi(e)* (2).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Ten, kto poprzedza, idzie wcześniej* (2) : *rádzili niektorzy/ áby pierwey przechodniowie fzli w máłym pocźcie á przeyrzeli y przewiedzieli/ kthorymby obycźáiem á kędy lud wielki miał fie położyć* *BielKron* 246v.

a. *O Janie Chrzcielu [czyj]* (1) : *Wielebny rycerz ij pośel przechodzeń pana Iezufow Ián krzciel/ [...] poślal ie k nie^{mv} [uczniów swoich do Jezusa] aby vzzáwłfy tzuda ij znamiona ktoré dzialal/ [...] zapálili fie ku miłości iego/ ij naładowali go. OpecŻyw 47; [[mówi Jezus] ále tóż rozumiéycie o nim [o Janie Chrzcielu] co y piérwéy: żeć on przy náuce fwéy/ którą o mnie iáko przechodzień mój przepowiadał/ którą was do przyłzčia mego ná świat gotował/ trwa nieomylnie. BiałPos 40 (Linde)].*

2. *Ten, kto przemierza jakąś przestrzeń, wędrowiec* (1) :

Wyrażenie: »przechodzeń ścieżek« (1): *Zá czáfu Számgará fyna Hánáthowego/ zá czáfu Iaela/ vítály były goścince/ á przechodniowie ścieżek [perambulantes semitas; á ktorzy fie nimi [ścieżkami] puścili Leop] chodzili gościńcámi. BudBib Iudic 5/6.*

Synonimy: 1. antecesor, przedesłaniec, przodek, uprzedzacz, uprzedziciel; a. pośel; 2. wędrownik.

Cf [PRZECHODZIEC], PRZECHODZCA